

[Skriv her]

Jeg søger midler til at lave udstillingen "Strøg" med inviterede kunstnere og mig selv. "Strøg" bliver en udstilling med nye og ældre værker af Magdalena Svensson (S), Erik Hällman (S), Annette Olesen, Erik Øckenholt og mig, Camilla Rasborg, kurator på udstillingen og medstifter af Udstillingsstedet Sydhavn Station, hvor udstillingen skal vises 19. marts – 18. april 2027.

Udstillingen vil vise værker fra forskellige år og retninger i kunstnernes praksis, og vælges i dialog med kunstnerne gennem værkstedsbesøg og samtaler.

Titlen "Strøg" kan danne et billede af en blid bevægelse; en hånds bevægelse eller en pensels. Der er noget luftigt i ordet, en lille rørelse mellem to flader, som sætter luften mellem dem i bevægelse. Man kan associere til lag, der lægges og jævnes ud, til sidst næsten opløses. Nogle af de sansninger og ord kan knyttes til kunstnernes måde at arbejde på, f.eks. i maleriet hos Magdalena, Erik Ø. og Annette Olesen, og i det sanselige og forgængelige i Erik H. og mine værker.

Kunstnerne har på forskellig vis en undersøgende praksis. Der er noget vedholdende og kompromisløst i deres processer med at skabe et værk. Nogle har et langt liv som kunstner bag sig, men formået at holde fast en nysgerrig tilgang. Værkerne bliver ofte til i langsommelige processer og med høj grad af tilstedeværelse.

Hos Magdalena kommer det til udtryk i præcisionen af hendes strøg på lærredet eller papiret. Rolige bevægelser med farvet væske, så meget en pensel kan bære. Hendes nøje valg af farver, der får lov at overlappe og danne interferens med hinanden. Andre gange ligger strøgene så tæt, at de flyder sammen og åbner imaginære optiske rum, som blikket kan svæve ind og ud af. Magdalena er inviteret til at lave værker til de 15 plakatstandere i stationens forhal og et værk til billboardet udenfor på stationens mur.

Erik H. hæfter mange små dele af hverdagsemballage, tråd-, stof- og papirrester sammen i underfundige collager, som han også bearbejder med maling. Tæt på kan man se de håndgjorte syninger og limninger. Det er bevægende at opleve nærværet af hans tålmodige arbejde med at samle og give værdi til de uendelige mængder af flygtige stumper, vi omgiver os med. Erik opsætter nogle gange sine collager udenfor, f.eks. i et uprætentiøst industrielt område, hvor det optages i omgivelsernes organiske forfald.

I Annettes ofte store malerier kan man se de mange lag og motiver, der synes på vej til at samles eller er i opløsning. Valget at lade dele i billedet være og overmale andre. Begge handlinger giver Annette opmærksomhed ved at bevare dem synlige for os. Hun udlægger processen, så vi får en fornemmelse af hendes valg og også den tvivl, der følger med i skabelsen af et billede.

Erik Ø. maler punkter, mange små firkanter af akrylfarve ved siden af hinanden. Ved første øjekast ses en stramhed, der løsnes op ved nærmere eftersyn. Det uperfekte afsløres; malingen, der ikke hæfter helt jævnt i et felt eller forskelle i udførelsens tempi og præcision. I Eriks akvareller bliver det ukontrollerbare tydeligere. Han lader det vandholdige element tage styring, så felterne svømmer sammen og der opstår en blødhed i malerierne.

I min egen praksis maler jeg på fundne underlag i træ, pap og senest tekstil. Et rå, uperfekt og skrøbeligt fundament, smidt af verden og ikke længere med værdi for andre. Jeg tager afsæt i underlagenes spor og begyndende forfald og starter en knudret intuitiv maleproces, hvor brudstykker af motiver ofte bliver filtret ind i og forbundet med hinanden. Et slags billede-spind, som jeg så prøver at rede en eller anden form for helhed ud af.